

Ældste Dallin H. Oaks
De Tolv Apostles Kvorum

Elsk og lev med forskelligheder

Som Kristi disciple bør vi leve i fred med andre, der ikke deler vore værdier eller accepterer de lærdomme, som de er bygget på.

I.

I de sidste dage i Jesu jordiske virke gav han sine disciple det, han kaldte »et nyt bud« (Joh 13:34). Buddet, der blev gentaget tre gange, var enkelt, men svært: »I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer« (Joh 15:12; se også v. 17). Belæringen om at elske hinanden havde været en central belæring under Frelserens virke. Det andet store bud var: »Du skal elske din næste som dig selv« (Matt 22:39). Jesus sagde endda også: »Elsk jeres fjender« (Matt 5:44). Men buddet om at *elske andre, sådan som han havde elsket sin flok*, var en meget enestående udfordring for hans disciple – og for os. »Faktisk«, sagde præsident Thomas S. Monson i april, »er kærlighed selve kernen i evangeliet, og Jesus Kristus er vores eksempel. Hans liv er et stort eksempel på kærlighed.«¹

Hvorfor er det så vanskeligt at elske hinanden, ligesom Kristus gjorde? Det er svært, fordi vi skal leve blandt dem, der ikke deler vores tro og værdier og vore forpligtelser over for vore pagter. Jesus bad i sin store ypperstepræstelige bøn lige før sin korsfæstelse for dem, der fulgte ham: »Jeg har givet dem dit ord; og verden

har hadet dem, fordi de ikke er af verden, ligesom jeg ikke er af verden« (Joh 17:14). Så bønfuldt han Faderen: »Jeg beder ikke om, at du skal tage dem ud af verden, men at du vil bevare dem fra det onde« (v. 15).

Vi skal leve *i* verden, men ikke være *af* verden. Vi skal leve i verden, fordi ligesom Jesus belærte om i en lignelse, så er hans rige ligesom »en surdej«, hvis funktion det er at få dejen til at hæve (se Luk 13:21; Matt 13:33; se også 1 Kor 5:6-8). De, der følger ham, kan ikke gøre det, hvis de kun er sammen med dem, som har den samme tro og de samme skikke. Men Frelseren belærte også om, at hvis vi

elsker ham, vil vi holde hans bud (se Joh 14:15).

II.

Evangeliet indeholder mange belæringer om at holde buddene, mens vi bor blandt folk med en anden tro og andre skikke. Belæringen om strid er central. Da den opstandne Kristus fandt ud af, at nefitterne var uenige om dåbsmåden, gav han dem klare retningslinjer om, hvordan denne ordinance skulle udføres. Han lærte dem dette storslåede princip:

»Og der skal ikke være nogen mundhuggerier blandt jer, som der hidtil har været; ej heller skal der være mundhuggerier blandt jer angående detaljerne i min lære, som der hidtil har været.

For sandelig, sandelig siger jeg til jer: *Den, der har stridens ånd, er ikke af mig, men er af Djævelen, som er faderen til strid, og han ophidser menneskers hjerte til at strides med vrede, den ene mod den anden.*

Se ... det er min lære, at sådant skal afskaffes« (3 Ne 11:28-30; fremhævelse tilføjet).

Frelseren begrænsede ikke sin advarsel om at strides til dem, som ikke holdt buddet om dåb. Han forbød alle at strides. Selv dem, der holder buddene, må ikke ophidse

menneskers hjerte for at strides med vrede. »Faderen til strid« er djævelen, Frelseren er Fredsfyrsten.

På samme måde står der i Bibelen, at »de vise afvender vrede« (Ordsp 29:8). De fordums apostle belærte om, at vi skulle »stræbe efter det, der tjener freden« (Rom 14:19) og tale om »sandheden tro i kærlighed« (Ef 4:15), »for et menneskes vrede udretter intet, der er retfærdigt for Gud« (Jak 1:20). I en nutidig åbenbaring befalede Herren, at det gengivne evangeliums glædelige budskab skulle forkyndes af »enhver til sin næste, i mildhed og i sagtomdighed« (L&P 38:41), »i al ydmyghed, idet du ... ikke håner dem, der håner dig (L&P 19:30).

III.

Selv når vi forsøger at være sagtomdige og undgå strid, skal vi ikke gå på kompromis med eller udvande vores forpligtelse mod de sandheder, vi forstår. Vi må ikke give afkald på vore standpunkter eller vore værdier. Jesu Kristi evangelium og de pagter, som vi indgår, tildeler os automatisk rollen som kombattanter i den evige kamp mellem sandhed og vildfarelse. Der er ikke nogen middelvej i den kamp.

Frelseren viste vejen, da hans modstandere konfronterede ham

med kvinden, der var »grebet på fersk gerning i ægteskabsbrud« (Joh 8:4). Da anklagerne blev beskæmmet med deres eget hykleri, trak de sig tilbage, og Jesus blev ladet alene tilbage med kvinden. Han behandlede hende venligt ved ikke at fordømme hende på dette tidspunkt. Men han sagde også bestemt til hende: »Synd fra nu af ikke mere« (Joh 8:11). Kærlig godhed kræves, men en, der følger Kristus, skal – ligesom Mesteren – stå fast i troen.

IV.

Ligesom Frelseren konfronteres de, der følger ham, nogle gange med syndig opførsel, og når de i vore dage står fast på rigtigt og forkert, som de forstår det, bliver de nogle gange kaldt »snæversynede« eller »fanatiske«. Mange verdslige værdier og skikke rejser sådanne udfordringer for sidste dages hellige. Nogle af dem, der er fremherskende i vore dage, er den store bevægelse, der legaliserer ægteskab mellem samme køn i mange af USA's stater, Canadas provinser og mange andre lande i verden. Vi bor også blandt nogle, som slet ikke tror på ægteskabet. Nogle tror ikke på at få børn. Nogle er imod begrænsninger af enhver art med hensyn til pornografi og narkotika. Et andet eksempel

– som de fleste troende kender – er udfordringen ved at leve sammen med en ikketroende ægtefælle eller familiemedlem eller være sammen med ikketroende kollegaer.

På indviede steder, såsom templer, kirkebygninger og vores eget hjem, bør vi klart og omhyggeligt undervise i sandheden og buddene, som vi forstår dem ud fra frelsesplanen, der er åbenbaret i det gengivne evangelium. Vores ret til at gøre dette er beskyttet af vore forfatningsmæssige garantier om ytrings- og religionsfrihed, såvel som det privatliv, der bliver æret selv i lande uden formelle forfatningsmæssige garantier.

I det offentlige rum findes der andre overvejelser angående det, religiøse folk siger og gør. Den frie udøvelse af religion dækker de fleste offentlige handlinger, men de er underlagt de hensyn, der skal tages for at imødekomme andres tro og skikke. Love kan forbyde adfærd, der generelt anerkendes som forkert eller uacceptabel, såsom seksuel udnyttelse, vold eller terrorhandling, selv når de udføres af ekstremister i religionens navn. Mindre alvorlig adfærd skal, selvom den er uacceptabel for nogle troende, ganske enkelt udholdes, hvis den legaliseres af det, som en profet i

Mormons Bog kaldte »folkets stemme« (Mosi 29:26).

Med hensyn til at tale offentligt bør vi alle følge de evangeliske lærdomme om at elske vores næste og undgå strid. De, der følger Kristus, bør være eksempler på høflighed. Vi bør elske alle mennesker, være gode til at lytte og vise opmærksomhed for deres oprigtige tro. Selvom vi måske er uenige, skal vi ikke være ubehagelige. Vore standpunkter og udmeldinger om kontroversielle emner bør ikke skabe strid. Vi skal være vise, når vi forklarer og går efter vore standpunkter, og når vi udøver vores indflydelse. Når vi gør dette, beder vi om, at andre ikke bliver fornærmede over vores oprigtige religiøse tro og vores frie udøvelse af vores religion. Vi opfordrer os alle til at anvende Frelserens gyldne regel: »Alt, hvad I vil, at mennesker skal gøre mod jer, det skal I også gøre mod dem« (Matt 7:12).

Når vore standpunkter ikke vinder gehør, bør vi respektere ugunstige resultater og være høflige over for vore modstandere. I alle tilfælde bør vi være personer, der er venlige mod alle, og som afviser forfølgelse

af enhver art, deriblandt forfølgelse på grund af race, etnisk oprindelse, religiøs tro eller ikke-tro og forskelle i seksuel orientering.

V.

Jeg har talt om generelle principper. Nu vil jeg tale om, hvordan disse principper bør gælde i forskellige kendte situationer, hvor Frelserens lærdomme bør følges mere trofast.

Jeg begynder med det, som vore børn lærer, når de leger. Alt for ofte er ikkemedlemmer her i Utah blevet fornærmet eller stødt af nogle af vore medlemmer, som ikke vil lade deres børn blive venner med børn af en anden tro. Vi må kunne være i stand til at lære vore børn værdier og standarder for opførsel, uden at de holder sig væk eller viser mangel på respekt over for dem, der er anderledes.

Mange lærere i Kirken og i skolen har været kede af den måde, som nogle teenagere, også sidste dages hellige-unge, behandler hinanden på. Buddet om at elske hinanden indbefatter helt sikkert kærlighed og respekt på tværs af religiøse skel og også på tværs af racemæssige, kulturelle og

økonomiske skel. Vi opfordrer alle unge til at undgå mobning, fornærmelser eller sprog og opførsel, der bevidst påfører andre smerte. Alt dette er en overtrædelse af Frelserens bud om at elske hinanden.

Frelseren underviste om, at strid er djævelens værktøj. Det er helt sikkert i modstrid med noget af sproget og skikkene i den nuværende politiske verden. Det at leve med politiske forskelle er afgørende for politik, men politiske forskelle behøver ikke at indbefatte personlige angreb, der forgifter regeringsprocessen og straffer de deltagende. Vi bør alle undgå hadefulde kommunikationer og udvise høflighed over for folks forskellige meninger.

De vigtigste steder, vi skal afstå fra strid og udvise respekt for forskelle, er i vores hjem og i vore familierelationer. Forskelle er uundgåelige – nogle små og andre store. Med hensyn til større forskelle antag da for eksempel, at et familiemedlem bor sammen med sin kæreste. Det skaber konflikt mellem to vigtige værdier – vores kærlighed til familiemedlemmet og vores forpligtelse over for buddene. Hvis vi følger Frelserens eksempel, kan vi udvise kærlig godhed og stadig stå fast på sandheden ved at undgå handlinger, der fremmer eller tilsyneladende accepterer det, som vi ved er forkert.

Jeg vil afslutte med endnu et eksempel på et familierelation. Ved en stavs-konference i Midtvesten for omkring 10 år siden mødte jeg en søster, som fortalte mig, at hendes mand, der ikke var medlem, var taget med hende i kirke i 12 år, men han havde aldrig sluttet sig til Kirken. Hun spurgte, hvad hun skulle gøre. Jeg gav hende det råd at blive ved med at gøre det rette og være tålmodig og venlig over for sin mand.

Omkring en måned senere skrev hun dette til mig: »Jeg syntes, at 12 år viste, at jeg havde været tålmodig, men jeg var ikke sikker på, om jeg også havde været venlig. Så jeg øvede mig rigtigt meget i over en måned, og han blev døbt.«

Venlighed er en stærk kraft, især i en familie. Hendes brev fortsatte: »Jeg prøver endda at være venligere nu, fordi vi arbejder henimod at blive besejlet i templet i år!«

Seks år senere skrev hun endnu et brev til mig: »Min mand er [lige] blevet kaldet og indsat som biskop [i vores menighed].«²

VI.

I mange af livets forhold og situationer skal vi leve med forskelligheder. Hvor det er vigtigt, bør vores side af disse forskelligheder ikke fornægtes eller forlades, men som Kristi disciple bør vi leve i fred med andre, der ikke deler vore værdier eller accepterer de lærdomme, som de er bygget på. Faderens frelsesplan, som vi kender på grund af profetisk åbenbaring, placerer os på jorden, hvor vi skal holde hans bud. Det indbefatter at elske vores næste med en anden kultur eller tro, ligesom Faderen har elsket os. Som en profet i Mormons Bog sagde, så skal vi lære at trænge os frem med »en kærlighed til Gud og til alle mennesker« (2 Ne 31:20).

Hvor svært det end er at leve midt i virvaret omkring os, er Frelserens bud om at elske hinanden, ligesom han elsker os, sandsynligvis vores største udfordring. Jeg beder til, at vi må forstå dette og søge at efterleve det i alle vore forhold og aktiviteter. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Thomas S. Monson, »Kærlighed – kernen i evangeliet«, *Liahona*, maj 2014, s. 91.
2. Breve til Dallin H. Oaks, 23. jan. 2006, og 30. okt. 2012.

Ældste Neil L. Andersen
De Tolv Apostles Kvorum

Joseph Smith

Jesús Kristus valgte en hellig mand, en retskaffen mand, til at lede gengivelsen af sit evangeliums fylde. Han valgte Joseph Smith.

Englen Moroni kaldte ved sit første besøg hos profeten Joseph Smith, da Joseph var 17 år, ham ved navn og sagde, at han var et sendebud sendt fra Guds nærhed, og at Gud havde en gerning for ham at udføre. Forestil jer, hvad Joseph må have tænkt, da englen så fortalte ham, at hans »navn skulle nævnes for godt og ondt blandt alle folkeslag, stammer og tungemål«. ¹ Måske var det chokket i Josephs øjne, der fik Moroni til at gentage, at der både vil blive talt godt og ondt om ham blandt alle folk. ²

Det gode, der blev sagt om Joseph Smith, kom langsomt; det onde begyndte med det samme. Joseph skrev: »Hvor yderst besynderligt det var, at en ubetydelig dreng ... skulle betragtes som ... af tilstrækkelig betydning til at tiltrække sig ... den mest bitre forfølgelse og forhåntelse.« ³

Mens kærligheden til Joseph voksede, gjorde fjendtligheden det også. Som 38-årig blev han myrdet af en pøbel på 150 mænd med sortsværtede ansigter. ⁴ Selvom profetens liv endte brat, var det gode og onde, der blev talt om Joseph, lige begyndt.

Bør vi være overrasket over det onde, der blev talt om ham? Apostlen Paulus blev kaldt vanvittig. ⁵ Vor elskede Frelser, Guds Søn, blev

kaldt frådser, dranker og besat af en dæmon. ⁶

Herren fortalte Joseph om hans skæbne:

»Jordens ender skal spørge efter dit navn, og tåber skal gøre nar ad dig, og helvede skal rase imod dig,

hvorimod de rene af hjertet ... de vise ... de dydige bestandig skal søge ... velsignelser under din hånd.« ⁷

Hvorfor tillader Herren, at de, der taler ondt, kan jage de gode? En årsag er, at modstand mod det, der hører Gud til, sender dem, der søger sandheden, på deres knæ for svar. ⁸

Joseph Smith er genoprettelsens profet. Hans åndelige værk begyndte, da Faderen og Sønnen viste sig, og det blev efterfulgt af utallige andre himmelske besøg. Han var et redskab i Guds hånd til at frembringe hellige skrifter, mistede læresætninger og gengivelsen af præstedømmet. Vigtigheden af Josephs gerning kræver mere end intellektuel overvejelse. Det kræver, at vi, ligesom Joseph, skal »bede om at få den af Gud«. ⁹ Åndelige spørgsmål fortjener åndelige svar fra Gud.

Mange af dem, der afviser genoprettelsens værk, tror ganske enkelt ikke på, at himmelske væsener taler til menneskene på jorden. De siger, at det er umuligt, at de guldplader blev